

stolene idømt straf for den handling, han har begået, og det, udvalget til valgs prøvelse således skal tage stilling til, er, om den handling, for hvilken han er straffet, skal medføre bortfald af hans valgbarhed, jfr. grundlovens bestemmelser.

Det fremgår af dommen,

at A. C. Normann har gjort sig skyldig i overtrædelse af færdselsloven, jfr. bilag 1 og 2, idet han i klart vejr, hvor han har haft uhindret udsyn fremad og i en afstand af ca. 300-400 m har iagttaget et vogntog med asfaltudlægger, der var forsynet med blinklys, og i god tid har kunnet se en fuldt optrukket spærrelinje, alligevel har foretaget en overhaling så kort før spærrelinjens begyndelse, at det måtte være indlysende, at overhalingen ikke kunne tilendebringes før spærrelinjen, og at han „i alt fald i overhalingensperiode og straks efter denne har kørt med en fart på mindst 100 km/t, således at han dels overskred den lokale fartbegrænsning, dels og navnlig kørte hurtigere, end forholdene på stedet, nemlig asfaltvognen og vidnet Breidahls vogn, tillod“. Og det siges i dommen, at han ved at foretage overhalingen, der „må anses for aldeles upåkrævet og ... ganske særlig risikabel, har gjort sig skyldig i mangel på agtpågivenhed, i undladelse af at rette sig efter fartanvisninger og vejafmærkninger og i kørsel med uforsvarlig hastighed under overhaling“;

at førerbeviset er fradømt ham, idet „en samlet bedømmelse af de nævnte overtrædelser og dermed den farlighed, som en sådan kørsel — uden hensyn til konsekvenserne — indebærer, fører til, at kørslen må karakteriseres som udslag af groft uforsvarligt forhold“, og

at han endvidere er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 241 (uagtsomt manddrab) og § 249, stk. 1 og 2 (uagtsom legemsbeskadigelse), idet det i dommen hedder:

„Det er efter rettens opfattelse alene tiltalt groft uforsvarlige kørsel, der yderligere forværres ved hans af panik prægede manøvrering på det tidspunkt, da den færdsels-situation, som han burde have forudset i forvejen, er indtruffet, der er skyld i ulykken ... Det findes således efter samtlige foreliggende oplysninger godtgjort, at tiltalte ved sin uagtsomme adfærd har forvoldt

Flemming Andersens og Inge Kruse Jensens død, og at han på tilsvarende måde har forvoldt de skader, der er påført Eva Marianne Haraldsted og Lene Marie Frihoff.“

Et *flertal* (Finn Christensen, Hjortnæs, Harris Jensen, Henning Jensen, Preben Steen Nielsen, Tastesen, Arne Larsen, Burgdorf, Gerda Møller, Jens Chr. Christensen, Jeppe Kristensen, Niels Jørgen Nielsen og Meta Ditzel) ønsker herefter at bemærke,

at A. C. Normann, som det fremgår af det foranstående, af retten er fundet skyldig i grove overtrædelser af en række af færdselslovens bestemmelser, og at han ved sin groft uforsvarlige kørsel har udsat andre menneskers liv og helbred for fare, og at denne kørsel har fået sådanne følger, at han af retten er fundet skyldig i uagtsomt manddrab og uagtsom legemsbeskadigelse.

Med den tiltagende trafikintensitet finder flertallet det væsentligt, at folketingets medlemmer ikke svækker befolkningens respekt for de gældende færdselsregler, og A. C. Normann har efter flertallets opfattelse tilsidesat de krav, man kan stille til et folketingsmedlem med hensyn til at efterleve de af ham selv eller andre i folketinget vedtagne lovbestemmelser, at han herved efter flertallets opfattelse er straffet for en handling, der i almindeligt omdømme gør ham uværdig til at være medlem af folketinget, og derfor ikke længere er valgbar til tinget, og at hans stedfortræder bør indkaldes.

Flertallet afgiver herefter følgende
indstilling:

A. C. Normanns mandat som medlem af folketinget bortfalder som følge af, at han har mistet sin valgbarhed.

Et *mindretal* (Per Dich og Ulla Worm) erkender de meget alvorlige konsekvenser af de af A. C. Normann begåede lovovertrædelser, men kan ikke tiltræde flertallets indstilling, der vil skabe et uheldigt præjudikat for fremtidige afgørelser i lignende sager.

Grundlovens § 30, stk. 1, og de tilsvarende bestemmelser i valgloven må ses i sammenhæng med 1915-grundlovens § 30, pkt. a, der talte om „en i offentlig mening vanærende handling“.